

Таким чином, проведене дослідження на прикладі конкретного підприємства дало можливість встановити, що галузь тваринництва має безпосередній вплив на формування екологобезпечного землекористування. Це дозволяє не тільки змінити структуру посівних площ, але і забезпечити на відповідному рівні внесення органічних добрив.

Список використаних джерел:

1. Социально-экономический потенциал устойчивого развития: учебник / под. ред. проф. Л.Г. Мельника и проф. Л. Хенса. – Сумы: ИТД «Университетская книга», 2007. – 1120 с.
2. Вернадский В. И. Живое вещество / В. И. Вернадский. – М. : Наука, 1978. – 358 с.
3. Соціально-етичні засади органічного землеробства / С. С. Антонець, А. С. Антонець, Т. В. Лук'яненко та ін. // Вісник Полтавської державної аграрної академії.- 2013- № 2.-С.7-9.
4. Рациональное використання ґрунтових ресурсів і відтворення родючості ґрунтів: організаційно-економічні, екологічні й нормативно-правові аспекти : кол. моногр.; за ред. С. А. Балюка, А. В. Кучера. – Х.: Смугаста типографія, 2015. – 428 с.
5. Ходаківська О. В. Ефективність застосування мінеральних і органічних добрив у сільському господарстві / О. В. Ходаківська, С. Г. Корчинська // Економіка АПК. - 2016. - № 4. - С. 21-27.
6. Ґрунтознавство / Д.Г. Тихоненко, М. О. Горін, М.І. Лактіонов та ін.; за ред. Д.Г. Тихоненка. – К.: Вища освіта, 2005. – 703 с.

Кубрак Алла

студентка

Стадник Вікторія

ст. викладач

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

Україна

ЛІСОВЕ ТА САДОВО-ПАРКОВЕ ГОСПОДАРСТВО: СУТНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Стрімке скорочення біорізноманіття планети у другій половині ХХ ст. викликало неабияку занепокоєність міжнародної спільноти. В Україні питання збереження біологічного і ландшафтного різноманіття, розвиток природоохоронної справи є одним із екологічних пріоритетів держави в галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки.

Вирішення проблем екологічної безпеки, охорони природи мають для нашої країни важливе значення, особливо в густонаселених промислових регіонах, де спостерігається незадовільна екологічна обстановка навколишнього середовища. Одним з важливих засобів поліпшення

навколишнього середовища людини є озеленення населених місць, створення парків і садів, для чого використовується численна група декоративних рослин.

Серед сучасних дослідників історії зеленого будівництва нині розповсюджена думка, що «теоретичні основи садово-паркового будівництва в Україні фактично почали закладатися з другої половини ХХ ст.» Той же автор указує: «Патріархом дендрологічної науки в Україні слід називати професора О. Липу» [1].

Свій внесок у розв'язання проблем озеленення зробили українські науковці. Так, В. Я. Гурський у 1923 р. видав один із перших в СРСР посібник із цих питань «Значение древоразведения при обсадке дорог, улиц и усадебных мест». Грунтовну розробку проблем зеленого будівництва подали у книзі науковці харківського інституту «Діпромисто» Б. С. Гофман і відомий український лісівник О. Ф. Скоробагатий. У 1933 р. у Харкові вийшла книга професора Роснянського «Психо-технические консультации по организации парков культуры и отдыха» [2].

Ліси займають 40 млн. км² земної площі. Частка вкритих лісом земель в загальній площі України становить 15,6 %. Ліси розміщені по території нерівномірно: Полісся - 29 %, Лісостеп - 14 %, Степ - 5 %, Карпати - 40 %, Крим - 10%. Хвойні насадження займають - 42,2 %, твердолисті - 41,1 %. На одного жителя припадає 0,18 га лісу. Майже всі ліси знаходяться в зоні негативного впливу промисловості. Ліси, забруднені радіонуклідами 3,5 млн. га, вилучено із лісоексплуатації 200 тис. га.

До земель лісогосподарського призначення належать лісові землі, на яких розташовані лісові ділянки, та нелісові землі, зайняті сільськогосподарськими угіддями, водами й болотами, спорудами, комунікаціями, малопродуктивними землями тощо, які надані в установленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства.

Усі ліси України за своїм державним, екологічним і господарським значенням відповідно до постанов Кабміну віднесені до лісів першої (55,8 %) та другої групи (44,2 %). У лісовому фонді Держкомлісу площа лісів першої та другої групи складає 48,8 % і 51,2 %. Ліси першої групи ділять на чотири категорії захисності: А - ліси санітарно-гігієнічного та оздоровчого призначення (зелені зони навколо населених пунктів); Б - ліси, яким властиві переважно захисні функції (протиерозійні ліси і захисні смуги); В - ліси переважно водоохоронного призначення (ліси вздовж берегів річок, озер); Г - ліси спеціального, цільового призначення (заповідники, парки тощо). До лісів другої групи віднесені експлуатовані часи з режимом, який забезпечує збереження водоохоронних і захисних функцій лісу.

Лісогосподарське виробництво як особлива галузь народного господарства набуло розвитку внаслідок використання природних лісів. Воно становить основу лісового господарства і має свої особливості:

1) потреба у великих виробничих площах, які набагато перевищують потреби в площах інших галузей

- 2) зв'язок процесу праці з біологічними процесами росту і розвитку деревних рослин
- 3) різноманітність лісової продукції і її корисності
- 4) ліс у лісогосподарському виробництві є предметом і засобом праці
- 5) сезонність проведення лісогосподарських робіт
- 6) лісогосподарське виробництво організовується з урахуванням ґрунтово-кліматичних зон.

Організація лісового господарства має своїм завданням забезпечувати ведення лісового господарства на засадах сталого розвитку з урахуванням природних і економічних умов, цільового призначення, лісорослинних умов, породного складу лісів, а також функцій, які вони виконують.

Основними напрямками розвитку лісового господарства є: захисно-захисно-експлуатаційний; експлуатаційно-промисловий; промисловий.

Лісове господарство в Україні станом на 2017 рік, щорічно в Україні приростає 35 мільйонів кубометрів деревини, а вирубується 19 мільйонів кубометрів. У лісах Держкомлігоспу нараховується більше 2,5 тисяч гектарів насаджень та плантацій дикорослих плодів і горіхів, що створює умови для розширення обсягів їх промислової заготівлі.

Загалом потенційні обсяги ресурсів побічного лісокористування, а саме: наявність плантацій і насаджень аронії, грецького горіха, фундука, збільшення насаджень орієнтованих на майбутній розвиток фармацевтичної промисловості - створюють передумови для подальшого розвитку цього напрямку господарської діяльності лісогосподарських підприємств Держкомлігоспу [3].

Сучасний розвиток мегаполісів все більше і більше впливає на живу природу, знищуючи природні ареали живих організмів, змінюючи клімат і забруднюючи навколишнє середовище. Щорічно назавжди зникають десятки видів тварин і рослин. Людина сама заганяє себе в «кам'яні джунглі». Все сильніше віддаляючись від природи, вона більше часу проводить в «чужому» для неї середовищі: бетонні будівлі, наземний транспорт, метро. В даний час найбільш гостро стоїть питання про збереження біорізноманіття живої природи. Основна роль у вирішенні цього питання відводиться рослинам, як основному компоненту біосфери [4].

Асортимент рослинних порід, які використовуються для озеленення, має важливий екологічний і економічний аспекти. Аналіз наукових літературних джерел виявив, що асортимент зелених насаджень в містах, особливо на вулицях і автомагістралях не відповідає потребам. Найменший асортимент міських зелених насаджень у Поліссі, середній - у Лісостепу, Степу, Прикарпатті й Закарпатті, а найбагатший - на Південному березі Криму [3].

Завдяки морфологічним і фізіологічним особливостям важливу роль в озелененні відіграють сукуленти. Вони невибагливі і добре ростуть на будь-якому ґрунті, посухостійкі і світлолюбні, мають високий коефіцієнт розмноження, на одному місці без пересадки можуть рости до 4-5 років, варіюють по висоті (від 3-4 см до 60 см) та за будовою і забарвленням м'ясистих

листоків і квіток, мають поверхневу кореневу систему і добре переносять пересадку.

Отже, лісове та садово-паркове господарство є дуже популярним спрямуванням в наш час. Створення композицій за допомогою рослин та природних матеріалів, є ефективним засобом покращення зовнішнього вигляду міст, селищ та інших населених пунктів. Затишні алеї, сквери, парки та сади, невеличкі прибудинкові ділянки, окремі клумби та композиції у горщиках додають яскравості, святковості та затишності у повсякденність людини. Однак не менш важливим у садово-парковому дизайні у межах промислового міста, є здатність рослин утримувати пил, шум та шкідливі речовини. У межах міста в якому процвітає промисловість, фітомеліоративні якості рослин є першочерговими. А отже, створення привабливих композицій, які будуть радувати споглядача, насамперед повинні базуватись на здатності рослин витримувати негативні впливи.

Список використаних джерел

1. Кучерявий В. П., Озеленення населених місць: підручник / В. П. Кучерявий. - Львів: Світ, 2005. - 406 с.
2. Гофман Б. С., Зелене будівництво міста / Б. С. Гофман, А. Ф. Скоробогатий. - Х. - К.: Держ. наукотехніч. видавництво України, 1935. - 120 с.
3. Макарова Н.С., Гармідер Л.Д., Михальчук Л.В., Економіка природокористування: Навч. посібник. - К.: Центр учбової літератури, 2007 - 322 с.
4. Біотехнологія у лісовому та садово-парковому господарстві: методичні вказівки до виконання лабораторних робіт / Андреева В.В., Войтюк В.П., Кичиліук О.В., Гетьманчук А.І. - Луцьк, 2018. - 24 с.

Куранда Вероніка

студентка,

Дворник Інна

к.е.н, старший викладач кафедри аграрної економіки

ВП НУБіП «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

Україна

ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Система боргів держави зародилася в середні віки й значно поширилася нині. Особливо вирізняється стрімке зростання заборгованості країн, що розвиваються. У більшості наукових праць XVIII і XIX ст. державний борг розглядався як явище негативне. А. Сміт у своїх працях наголошував, що зростання державного боргу може спричинити банкрутство держави. Т.Р. Мальтус зазначав, що великий державний борг – це ракова пухлина, яка роздирає життя народу і його добробут. Ж.Б. Сей державний борг порівнював із новою зброєю, страшнішою за порох, якою держава повинна користуватися лише у крайньому разі.

Досвід розвитку світової економіки підтвердив, що державні запозичення не завжди ведуть до банкрутства держави або до її зубожіння. Сама по собі наявність